

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 165/2023
12.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., са боравиштем у ..., против туженог ББ из ..., ради накнаде штете, одлучујући о сукобу месне надлежности између Вишег суда у Крагујевцу и Вишег суда у Београду, у седници одржаној 12.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари, **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Београду.

Образложење

Тужилац је 18.09.2021. године поднео тужбу против туженог ради накнаде штете. У одговору на тужбу, тужена је истакла приговор месне ненадлежности у смислу одредбе члана 39. став 1. ЗПП, наводећи да тужени има пребивалиште у Београду. Решењем Вишег суда у Крагујевцу П 10/23 од 31.01.2023. године, овај суд се огласио стварно и месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења предмет уступио Вишем суду у Београду. У образложењу је наведено да тужени има пребивалиште у Београду, а да се не ради о искључивој месној надлежности другог суда.

Виши суд у Београду није прихватио месну надлежност и у прилогу акта П 10/23 од 31.01.2023. године предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући сукоб месне надлежности између Вишег суда у Крагујевцу и Вишег суда у Београду, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08, ... 88/18) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Виши суд у Београду.

Одредбом члана 38. Закона о парничном поступку прописано је да се тужба подноси суду који је опште месно надлежан, ако законом није другачије одређено, а чланом 39. став 1. истог закона да је за суђење опште месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште.

Одредбом члана 19. став 1. ЗПП, прописано је да ће суд по службеној дужности да се огласити месно ненадлежним ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда. Ако за спор није искључиво месно надлежан неки други суд, решење о месној ненадлежности суд може донети само поводом приговора туженог у одговору на тужбу, а ако се тужба не доставља на одговор, по приговору туженог истакнутог најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу - ако припремно рочиште није одржано, и то до упуштања туженог у расправљање о главној ствари (члан 19. став 3. и 4. ЗПП).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору ради накнаде штете у коме не постоји искључива месна надлежност другог суда, то значи да се суд коме је тужба поднета може огласити месно ненадлежним по приговору странке, па како је тужени у одговору на тужбу истакао приговор месне надлежности Вишег суда у Крагујевцу, то је за одлучивање надлежан суд Виши суд у Београду где тужени има пребивалиште, а у смислу наведене одредбе члана 39. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић